

SAL DUS POMARES

Sal dus pomares
 e brinca noutros,
 e abala polas,
 e logra froitos...;
 ¡axúdate, home,
 mentras es mozo!,
 que si hai na vida
 trampas dabondo
 legal é a morte,
 e a vida ¡un sopra!

SOA A GAITA

Soniños que soñei xa hai moitos anos
 entre as frocidas xestas da montaña,
 meigas lembranzas, ilusiós queridas,
 espertade, vos pido, soa a gaita.

Sobre dos irtos montes, nos recunchos
 do val, tan majo, e nas riseiras plaias,
 ¡oh, qué ledos airiños ela ceiba,
 cómo axota o delor das tristes almas!

As delores son tolas, e ben tolo
 quen iste mundo non o toma a chanza:
 frolea, que aturuxo, miña amiga,
 gaita gallega, colorada gaita.

FESTA NO MONTE

Haxa no monte festa,
 e, da sua honra avaro,
 reluza o sol e esmeche,
 e á sombra eu dun carballo
 dichoso note cómo enrosa o viño
 e dengue albo de Flora, e o mantés albo.

TODA HUMILDE BELLEZA...

Pra don Purificación de Cora Sabater.

Vago xirón de brétema, atavío
 soberbio de hirta xesta, reidora,
 fulgorant doíña de rocío
 (pazo do sol e lágrima da aurora);

raiola de lunar que bica o río,
 flor mareliña que entre espiñas chora,
 ou das redes da araña un tenue fio,
 toda humilde beleza me namora.

É un vermiño de luz o amigo caro
 do meu nume saudoso... Antes reparo
 na nudez adorable dunha estrela

que nas rosas dos vales, que sorríen,
 que nos mantos dos pinos que se engríen,
 que nas blondas do mar, que se rebela.